

Komunikacja alternatywna i wspomagająca - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Komunikacja alternatywna i wspomagająca
Kod przedmiotu	05.6-WP-PSpP-KAiWS
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika specjalna / Wczesne wspomaganie rozwoju, rewalidacja i terapia pedagogiczna uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Małgorzata Czerwińska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie z podstawami wiedzy (istota, klasyfikacja, metody) komunikacji alternatywnej i wspomagającej (AAC); znaczenie dla psychospołecznego funkcjonowania osób z problemami w komunikacji werbalnej. Zapoznanie w podstawowym zakresie z metodami AAC (specyfika i przeznaczenie). Uwrażliwienie na znaczenie AAC dla inkluzji społecznej osób z zaburzeniami komunikacji werbalnej.

Wymagania wstępne

Wstępna wiedza na temat zaburzeń mowy i komunikacji społecznej.

Zakres tematyczny

Wykłady

1) Komunikacja a psychospołeczne funkcjonowanie człowieka. 2) AAC – definicja, terminologia, klasyfikacja. 3) Użytkownicy AAC – klasyfikacja, etiologia i symptomatyka zaburzeń w komunikacji werbalnej.

Ćwiczenia

1) Znaki przestrzenno-dotykowe, znaki manualne, znaki graficzne. 2) Pomoce do porozumiewania się (rozwojowe i sytuacyjne, pomoce proste i elektroniczne, pomoce wysokiej technologii (technologie wspomagające – AT). 3) Sposoby wprowadzania i stosowania AAC (stała, czasowa metoda komunikacji, metoda specjalistycznej strategii uczenia się. 4) Wykonywanie prostych pomocy rozwojowych i komunikacyjnych, słownika osobistego.

Metody kształcenia

Wykłady

Wykład konwencyonalny i konwersatoryjny.

Ćwiczenia

Praca z książką, pokaz z instruktażem, film dydaktyczny, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich pra-widłowości i za-kłóceń	K_W08	- kolokwium - praca kontrolna	- Wykład - Ćwiczenia
Potrafi do-bierać i wykorzystywać dostępne materia-ły, śro-dki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania dzia-łań zwi-ązanych z różnymi spo-bami ko-munikacji zastępczej	K_U16	- kolokwium - praca kontrolna	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych w stosunku do osób stosujących komunikację alternatywną i wspomagającą	• K_K09	• aktywność w trakcie zajęć	• Wykład • Ćwiczenia
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych i terapeutycznych w środowisku społecznym	• K_K03	• aktywność w trakcie zajęć	• Wykład • Ćwiczenia
Potrafi pracować z uczniami, indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów wykorzystujących komunikację alternatywną i wspomagającą	• K_U17	• praca kontrolna	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykłady

Ocena z wykładów – średnia ocen aktywności za udział w dyskusjach i kolokwium.

Ćwiczenia

Ocena z ćwiczeń – średnia ocen z kolokwium i prac kontrolnych.

Ocena z przedmiotu

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wykładów i ćwiczeń. Ocena końcowa z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z wykładów i ćwiczeń.

Literatura podstawowa

1. Grycman M., Kaniecka K., Szczawiński P., *PCS – broszura*, Warszawa 2002.
2. *Komunikacja, mowa, język w diagnozie i terapii zaburzeń rozwoju u dzieci i młodzieży niepełnosprawnej*, red. E.M. Minczakiewicz, Kraków 2001.
3. *Komunikacja, zaburzenia, terapia*, red. E.M. Skorek, K.B. Kochan. Zielona Góra 2014.
4. Martinsen H., *Wprowadzenie do wspomagających i alternatywnych sposobów porozumiewania się*, Warszawa 2002.
5. Warrick A., *Porozumiewanie się bez słów: komunikacja wspomagająca i alternatywna na świecie*, Warszawa 1999.

Literatura uzupełniająca

1. Autica: materiały na temat autyzmu", nr 2/2006, Metoda Ułatwionej Komunikacji.
2. *Komunikacja alternatywna osób głuchoniewidomych*, red. M. Zaorska, Toruń 2008.
3. Lechowicz A., *Komputerowe wspomaganie procesu komunikacji niewerbalnej dzieci z wieloraką niesprawnością*, Warszawa 2005.
4. Zielińska J., *Komputer w rozwoju sprawności komunikacyjnej dzieci niesłyszących*, Toruń 2005.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Anita Famuła-Jurczak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 09-05-2017 10:09)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ